

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

με ζώσανε τα φίδια

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΗ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΟΨΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΝΤΕΥΜΑΤΑ

ΑΕΝΑΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΕΝΑΩΣ ΕΝΗΜΕΡΟΥΜΕΝΕΣ

3 Ιανουαρίου 2016

με ζώσανε τα φίδια

Θεοί μεν γαρ μελλόντων, άνθρωποι δε γιγνομένων,
σοφοί δε προσιόντων αισθάνονται.

Φιλόστρατος, Τα ες τον Τυανέα Απολλώνιον, VIII, 7

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η πρόγνωση του μέλλοντος ήταν μια πολύ παλιά προσπάθεια του ανθρώπου. Αρχή ήταν οι υποψίες και ο φόβος για το τι θα συμβεί. Σήμερα υπάρχουν exit polls, δημοσκοπήσεις, στατιστικές που πολλές φορές όμως πέφτουν έξω. Μια γλωσσολογική αναδρομή σε όλες τις σχετικές φράσεις κρίνεται ενδιαφέρουσα και ίσως και επίκαιρη.

Η σφοδρή αυτή επιθυμία για την γνώση του μέλλοντος έχει ως πατέρα τον φόβο και τροφό την θρησκεία. Η προκατάληψη ότι ανώτερη δύναμη ή δυνάμεις καθορίζουν το μέλλον κλείνει τα μάτια των ανθρώπων στην ελεύθερη και επιστημονική έρευνα. Πολλοί που προσπάθησαν να εξηγήσουν επιστημονικά τα φαινόμενα βρεθήκαν να σιγοψήνονται στην πυρά όπου οι ιεροεξεταστές ζέσταιναν και έτριβαν τα χέρια τους. Σήμερα τα χέρια τους τρίβουν οι αστρολόγοι, τα μέντιουμ, οι χαρτορίχτρες, οι καφετζούδες και άλλοι συναφείς επαγγελματίες. Εκμεταλλεύονται στο έπακρο αυτούς τους πρωτόγονους φόβους και μαζεύουν παραδάκι με ουρά.

με ζώσανε τα φίδια

ΤΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

Ανθίζομαι

Αντιλαμβάνομαι, υποπτεύομαι, ψυλλιάζομαι. Λέξη της αργκό. Προφανώς πλαστό ρήμα ανάλογο του [μυρίζομαι](#) ή [οσφραίνομαι](#)

Αγωνιώ

Επειδή αδυνατώ να προβλέψω τα μελλούμενα καταλαμβάνομαι από ανησυχία και άγχος όπως αυτοί που παρακολουθούν αγώνες. Αυτοί έχουν αγωνία, αδημονούν να δουν το αποτέλεσμα.

Αίνιγμα

αίνιγμα, -ατος, τό (αίνισσομαι), ασαφής λόγος, αίνιγμα, γρίφος, σε Αισχύλ. κ.λπ.· έξ αίνιγμάτων, αινιγματικά, στον ίδ.· δι' αίνιγμάτων, σε Αισχίν.· αίνιγμα προβάλλειν, ξυντιθέναι, θέτω αίνιγμα, γρίφο, σε Πλάτ.· αντίθ. προς τα αίνιγμα λύειν, εὐρίσκειν, λύνω αίνιγμα, σε Σοφ. κ.λπ.

αίνιγματ-ώδης, -ες (εἶδος), ασαφής, σκοτεινός, σε Αισχύλ.

Ο ερωτώμενος καλείται να μαντεύσει την σημασία των λεγομένων.

Στην πράξη να ερμηνεύσει τον γρίφο.

Το αίνιγμα περιέχει κατά κανόνα το ερώτημα «τι είναι;»

Πχ. «Ψηλός ψηλός καλόγερος και πίττα η κεφαλή του. Τι είναι;»

Τι εστιν ὁ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν και δίπουν και τρίπουν γίνεται;
Το αίνιγμα της Σφίγγας

(Το ἔλυσε ο Οιδίποδας. Η απάντηση είναι «ο άνθρωπος»)

Διαβλέπω

Όπως το προβλέπω, πρόταση σχετική με το μέλλον.

Διακυβεύω

κῦβεύω, μέλ. -σω, (κύβος), **1.** παίζω στα ζάρια, σε Αριστοφ. κ.λπ. **2.** μεταφ., διατρέχω κίνδυνο, ριψοκινδυνεύω, διακυβεύω, σε Ξεν. κ.λπ.· με αιτ., ρισκάρω, διακινδυνεύω σε, σε Ευρ. — Παθ., τίθεμαι σε κίνδυνο, διακυβεύομαι, σε Ανθ.

κῦβεύω, μέλ. -σω, (κύβος), **1.** παίζω στα ζάρια, σε Αριστοφ. κ.λπ. **2.** μεταφ., διατρέχω κίνδυνο, ριψοκινδυνεύω, διακυβεύω, σε Ξεν. κ.λπ.· με αιτ., ρισκάρω, διακινδυνεύω σε, σε Ευρ. — Παθ., τίθεμαι σε κίνδυνο, διακυβεύομαι, σε Ανθ.

Έχει την έννοια του τυχερού παιγνίου. Του μελλοντικού και του αβέβαιου.

Το διακύβευμα αν και αμαρτύρητη λέξη έχει καταντήσει σήμερα κλισέ.

Εικάζω

εικάζω, παρατ. ἤκαζον, Ιων. εἴκαζον· μέλ. -άσω, αόρ. α' ἤκασα, Ιων. εἴκασα — Παθ. μέλ. εἰκασθήσομαι, αόρ. α' ἠκάσθην, παρακ. ἤκασμαι, Ιων. εἴκασμαι· **I.** γίνομαι ὁμοιος με, αναπαριστώ μέσω μίμησης, κάνω το πορτραίτο κάποιου, σε Ξεν.· εἰκῶν γραφῆ εἰκασμένη, φιγούρα, μορφή ζωγραφισμένη ὁμοια προς την πραγματικότητα, σε Ηρόδ.· αἰετὸς εἰκασμένος, ομοίωμα αετού, στον ίδ. **II.** παρομοιάζω, συγκρίνω, τί τινι, σε Αισχύλ., Αριστοφ.· εἰκ. τι καί τι, σε Ηρόδ.· περιγράφω μέσω σύγκρισης, παρομοίωσης, στον ίδ. — Παθ., εἶμαι ὁμοιος, μοιάζω, τινι, σε Ευρ. **III.** εξάγω συμπέρασμα από σύγκριση, εικάζω, σε Ηρόδ., Σοφ.· ὡς εἰκάσαι, ὅσο μπορεί να **μαντέψει** κάποιος, σε Ηρόδ.· με αιτ. και απαρ., συμπεραίνω ὅτι ἔτσι ἔχει η υπό-

με ζώσανε τα φίδια

θεση, το ζήτημα, **μαντεύω** ότι έτσι είναι (εικάζω), στον ίδ., Θουκ.· *είκ. τι ἔκτινος*, σε Αισχύλ., Θουκ.· *ἀπό τινος*, στον ίδ.· *είκ. τι*, κάνω **εικασία** για κάτι, σε Αισχύλ.

Παράγωγα εικασία (Στα μαθηματικά, μια εικασία είναι ένα συμπέρασμα ή μια δήλωση που φαίνεται να είναι σωστή με βάση κάποια ελλιπή στοιχεία, αλλά δεν έχει βρεθεί ακόμα κάποια απόδειξη. Έτσι έχουμε την εικασία του Ρίμαν, του Πουανκαρέε, του Γκόλντμπαχ), εικοτολογία, ως εικός
Συνώνυμα Υπόθεση

Ελπίζω

Αν και το μέλλον είναι αβέβαιον ορισμένοι πιθανολογούν ότι θα είναι και αισίο, αυτοί λέμε ότι ελπίζουν. Είναι οι αισιοδοξοί. Άλλοι ανθετώς είναι απαισιοδοξοί. Συνηθώς οι ελπίδες αποτελούν ευχές και δεν είναι τεκμηριωμένες.

Εύχομαι

Διατυπώνω επιθυμία κάποιο μελλοντικό περιστατικό να έχει αισίο τέλος ή εξέλιξη. Το αντίθετο : απευχομαι. Ως μεταβατικό ευχομαι υπερ τινος αναφέεται στο ίδιο το περιστατικό πχ. ευχομαι υπερ ευκρασίας αερων, ευφορίας των καρπων της γης, υπερ αναπαυσεως της ψυχης κλπ. Αυτός που ευχεται λεγεται ευχέτης (Βυζ). Λεξη που χρησιμοποιουν μονον οι ιεραρχες στις καταληξεις των επιστολων τους. Πχ.

*Διάπυρος πρὸς θεὸν εὐχέτης
Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Ιερόθεος.*

Ερμηνεύω

Δίνω ερμηνεία, εξηγώ, **Μαντεύω**. Παρατηρώ κάποιο φαινόμενο και διαβλέπω τι σημαίνει τούτο. Ερμηνεύω τας γραφάς σημαίνει δίνω την δική μου εξήγηση σε κάτι γραμμένο, συνήθως προφητεία, κείμενο της Αγ. Γραφής κλπ. Πχ. *ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν* σημαίνει ότι οι εβραίοι που σταύρωσαν (sic) το Χριστό θα τιμωρούνται αιωνίως!

Παράγωγα: διερμηνεύω : μεταφράζω, παρερμηνεύω : εξηγώ λανθασμένα.

Θεσφάτα

Από το αρχαίο επίθετο θέσφατος, -ον (από το **θεός** και **φημί λεγω**), **I. 1.** αυτός που έχει ειπωθεί από το θεό, προαποφασισμένος, ορισμένος, τελεσίδικος, Λατ. fatalis, σε Αισχύλ., Σοφ.· *θέσφατόν ἐστι*, είναι ορισμένο, «γραφτό», σε Ομήρ. Ιλ.· *σοῖδ' οὐ θέσφατόν ἐστι θανέειν*, δεν είναι το πεπρωμένο σου να πεθάνεις, σε Ομήρ. Οδ. **2.** ως ουσ., *θέσφατα, τά*, θείες αποφάσεις, χρησμοί, στο ίδ., Τραγ., κ.λπ. **II.** γενικά, όπως το *θεῖος*, θεϊκός, ουράνιος, σε Ομήρ. Οδ.

Φυσικά ο θεός δεν επικοινωνεί με τον πρώτο τυχόντα. Ομιλεί με τους προφήτες και τους μάντεις οι όποιοι κατόπιν μεταδίδουν τα θέσφατα στους κοινούς θνητούς κατά το δοκούν. Βεβαία δεν μεταδίδουν αλλά σκαρφίζονται θέσφατα. Σήμερα την λέξη την λέμε για να δηλώσουμε κάτι που γίνεται αξιωματικά γνωστό, δηλαδή χωρίς εξηγήσεις ή αποδείξεις.

με ζώσανε τα φίδια

Θεωρώ

θεωρέω, μέλ. -ήσω (θεωρός), **I. 1.** κοιτάζω, εξετάζω, ατενίζω, επιθεωρώ, σε Ηρόδ., Αισχύλ., κ.λπ.· επιθεωρώ στράτευμα, σε Ξεν. **2.** λέγεται για το πνεύμα, σκέφτομαι, εξετάζω φιλοσοφικώς, στοχάζομαι, σε Πλάτ., κ.λπ. **II.** παρακολουθώ τους δημόσιους αγώνες, λέγεται για τους θεατές, *θεωρέω τὰ Ὀλύμπια*, σε Ηρόδ., κ.λπ.· *θεωρέω τινά*, τον βλέπω να ενεργεί, σε Δημ.· *απολ.*, πηγαίνω σαν θεατής, *ἐς τὰ Ἐφέσια*, σε Θουκ. **III.** είμαι θεωρός ή πρεσβευτής της πόλης σε μαντείο ή αγώνες, σε Αριστοφ., Θουκ. **IV.** στο *θεωρήσασα τούμὸν ὄμμα*, σε Σοφ.· η αιτ. *ὄμμα* μπορεί να θεωρηθεί όπως στο *βαίνειν πόδα*, έχοντας δει με τα δικά μου μάτια. Συγγενες με το θεώμαι > θέα, θεατής, θέατρον.

Σήμερα το **θεωρώ** σημαίνει αποδέχομαι κάτι παρόν, ή προβλεπόμενο ως αληθές. Πχ. *θεωρώ βεβαία την επανεκλογή του Χ. ή τον Ψ τον θεωρώ ως λαμπρό επιστήμονα και συγγραφέα.*

Συνήθως το θεωρώ αναφέρεται σε προσωπική άποψη και γνώμη την όποια δικαιούται να εκφέρει ο λέγων άνευ αποδείξεως. Αντιθέτως το **θεώρημα** είναι μαθηματικός συλλογισμός που χρήζει αποδείξεως πχ. το Πυθαγόρειο **Θεώρημα** σε αντίθεση με το **αίτημα** που είναι μαθηματικό δόγμα (πχ. το Ευκλείδειο αίτημα).

Καζαμίας

Λαϊκό έντυπο με το ημερολόγιο της χρονιάς και με διάφορες πληροφορίες και προβλέψεις που στηρίζονται στην αστρολογία.

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ του Α. Κορομηλά αναφέρει ως υποτιτλο

«Προρρήσεις του διασήμου αστρονόμου *Καζαμία* διά το έτος 1850, εκ του Ιταλικού, εν Αθήναις, εκ της τυπογραφίας Ανδρέου Κορομηλά»

Και το «Λεξικό της κοινής νεοελληνικής» ετυμολογει τον τιτλο [ιταλ. *Casamia* -ς όνομα φανταστικού αστρολόγου που έμπαινε ως τίτλος]

Ο δε πρωθιερευς της ετυμολογιας Μπαμπινιώτης αναφερει επι λξει στο ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ (2005) :

καζαμίας (ο) {δύσchr. καζαμιών! η ετήσια έκδοση που περιλαμβάνει ημερολόγιο τής επομένης χρονιάς με προβλέψεις, πληροφορίες ανεκδοτολογικού χαρακτήρα και σημαντικές ημερομηνίες ή επισήμανση φυσικών (μετεωρολογικοί ή αστρονομικών) φαινομένων: πολιτικός / καλλιτεχνικός / οικονομικός - συν. ημερολόγιο, καλεντάρι. Ετυμολογία. < ιταλ. Casamia, τίτλος παλαιού προφητικού βιβλίου, ο οποίος υποτίθεται ότι αποτελούσε το όνομα αστρολόγου.

Ασελγει επι της γραφης του ονοματος υποτιθεμενου αστρολογου. (CAZAMIA)

Αφου Caszo =πρφ. κάτσο και σημαίνει πεος πρεπει ο μακαριτης αστρολογος να ηταν και αισχρολογος.

Μαλλον όμως απατώνται απαντες.

Με το που διαβάζεις το όνομα CASA MIA αυτοματα καταλαβαινεις ότι είναι τιτλος λαικου περιοδικου που αφορα το νοικοκυριό (CASA MIA = Το σπιτι μου) και είναι καταλληλο για νοικοκυράδες, υπηρετριες, καμαριερes. Η εκδοση με τις προβλεψης ηταν περιοδικη. Ενας αστρολογος δεν ειχε τοτε τα φόντα να προβαινει σε περιοδικές εκδοσεις. Τα βιβλια των προφητειων και των εκδοσεων εξεδιδοντο απαξ.

με ζώσανε τα φίδια

Πβ. το γνωστο Ελληνικο περιοδικο του Τερζόπουλου. «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» που αρχοτερα εγινε σκετη «ΓΥΝΑΙΚΑ» .

Λιγότερο προφητικό και περισσότερο αστρονομικό ήταν το **αλμανάκ** Από την αραβική Αλ-Μαπακ, με την οποία οι Άραβες της Ισπανίας όριζαν έναν τύπο αστρονομικού πίνακα από το οποίο ήταν δυνατόν να ληφθούν, για κάθε ημέρα του έτους η θέση του ήλιου και της σελήνης . - Ημερολόγιο ή βιβλίο που καταγράφει τις ημέρες του έτους με πινακίδες αστρονομικά, μετεωρολογικά και παρόμοια. Μερικές φορές επετηρίδα, που δημοσιεύει στατιστικές, ειδήσεις, απονομες τίτλων ευγενείας κλπ.

Μαντεύομαι

Σημασια

μαντεύομαι (μάντις), αποθ., μέλ. -εύσομαι, αόρ. α' *έμαντευσάμην*, ποιητ. *μαντευσάμην*, ως Παθ., βλ. κατωτ. III· **I. 1.** προβλέπω διαισθητικά, προφητεύω, ερμηνεύω το μέλλον μέσω οίωνων, σε Όμηρ. κ.λπ.· με σύστ. αιτ., *μαντεῖα μαντεύομαι*, σε Αισχύλ. **2.** γενικά, προβλέπω με τη διαίσθηση τα μελλούμενα, έχω προορατικό χάρισμα, οιωνοσκοπώ, προαισθάνομαι, κατέχω γνώση που δεν προέρχεται από εμπειρικά δεδομένα, έχω κάθε είδους προαίσθημα, σε Πλάτωνα. κ.λπ. **3.** λέγεται για ζώα, οσμίζομαι κάτι, σε Θεόκρ. **II.** συμβουλευόμαι κάποιο μαντείο, ζητώ χρησμούς, σε Ηρόδ., Αττ.· *ταῦτα καὶ μαντεύομαι*, αυτό είναι το πρόβλημα για το οποίο ζητώ χρησμό, σε Ευρ. **III.** αόρ. α' και Παθ. παρακ. με Παθ. σημασία, *έμαντεύθη*, δόθηκε χρησμός, σε Ηρόδ.· *τὰ μεμαντευμένα*, τα λόγια των χρησμών, στον ίδ.

Ετυμολογία:

Από το αρχαίο ελληνικό ουσιαστικο **μάντις, ό**, γεν. -εως, Ιων. -ιος και -ηος, κλητ. *μάντι*, δοτ. πληθ. *μάντεσι (μαίνομαι)*· **I. 1.** αυτός που δίνει χρησμούς, που προβλέπει τα μελλούμενα, προφήτης, σε Όμηρο, κ.λπ.· ως θηλικό., η προφήτις, σε Τραγικούς, Θουκιδίδη. **2.** μεταφ., οιωνοσκόπος, προφήτης, σε Σοφοκλή. **II.** είδος ακρίδας, σε Θεόκριτο.

Η ριζα MAN δίνει το μαινομαι: μανιάζω, είμαι έξαλλος, σε Όμηρ.· *ό μανείς*, ο τρελός, σε Σοφ.· είμαι εκτός ορίων από οινοποσία, σε Ομήρ. Οδ.· λέγεται για τη Βακχική μανία, σε Ομήρ. Ιλ., Σοφ.· *υπό τοῦ θεοῦ μαίνομαι*, οδηγούμαι στην τρέλα από τον θεό και κατ' ακολουθίαν ερμηνεύω τα «λεγόμενα» του θεού.

Ο Χριστιανισμός αγιοποιούσε διαφόρους τρελλάρες και τους ονόμαζε «δια Χριστόν Σαλούς» δηλ. σαλεμένους, τρελούς από αγάπη για το Χριστό.

Σύνθετο

προ-μαντεύομαι, μέλ. -σομαι, αποθ.· προφητεύω, σε Ηρόδ.· με αιτ., προμαντεύω, προλέγω, σε Λουκ.

Στη νεωτέρα ελληνικά χρησιμοποιείται το μαντεύω αντί του μαντεύομαι. Κατά το δάσκαλος > δασκαλεύω, μάστορας > μαστορεύω έτσι και μάντις > μαντεύω = είμαι μάντις και άρα μαντεύομαι.

Μοίρα

Η προδιαγεγραμμένη εξέλιξη της ζωής ενός ανθρώπου, το πεπρωμένο, το γραμμένο, η τύχη.

με ζώσανε τα φίδια

Εγκυκλοπαιδικά

Από τις τρεις Μοίρες, θεότητες των αρχαίων Ελλήνων.

Σε προσωπική βάση η μοίρα αποτελεί το πιο ενδιαφέρον θέμα για την μαντεία. Οι μοίρα προλέγεται κυρίως από τις τσιγγάνες (γύφτισσες) με χαρτομαντεία και καφεμαντεία. Προηγείται «ασήμωμα».

Βλ. λήμμα [μοίρες](#) στο [μ' αυτά ζούσαμε](#) .

Και το δημοσίευμα μου στο Scribd [«ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΑΚΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΟΥ»](#)

Οι μοίρες ήταν τρεις αλλά σήμερα έμεινε μόνο μια. Ποια όμως δεν ξέρουμε.

Μυρίζομαι

Αντί του [οσφραίνομαι](#). Το μυρίζω και μυρίζομαι προέρχεται από τα μύρα και όχι από την μοίρα.

Οσφραίνομαι

Μυρίζω παραισθησιογόνους ατμούς, φύλλα δάφνης ή και τα ίδια μου τα δάκτυλα ή τις άκρες τους (νύχια).

Η γνωστότερη ακόλουθος αυτής της μεθόδου ήταν η εκάστοτε Πύθια¹.

Πριν από κάθε χρησιμοποίηση η Πυθία πλενόταν, έπινε νερό από την Κασταλία πηγή, μασούσε φύλλα δάφνης και ανέβαινε σ' έναν τρίποδα². Από τη βάση του τρίποδα έβγαιναν αναθυμιάσεις που παράγονταν με την καύση διαφόρων ψυχοτρόπων βοτάνων, εμπλουτισμένων με υψηλές ποσότητες μεθανίου. Υποστηρίζεται ότι το φυτό της Πυθίας ήταν η πικροδάφνη τα φύλλα του οποίου η ιέρεια μασούσε και εισέπνεε τον καπνό τους[1]. Η Πυθία ερχόταν σε έκσταση και έβγαζε ασυνάρτητες κραυγές και λόγους. Οι ιερείς του μαντείου μετέτρεπαν τα άναρθρα αυτά λόγια σε έμμετρους χρησμούς, σχεδόν πάντα με διφορούμενη σημα-

¹ Πυθία ονομάζονταν η εκάστοτε Πρωθιέρεια του Θεού Απόλλωνα στο Μαντείο των Δελφών η οποία, ευρισκόμενη σε έκσταση, μετέφερε τη χρησιμοποίηση του Θεού προς τον ενδιαφερόμενο με τρόπο συνήθως λακωνικό, δυσνόητο και αινιγματικό. Πβλ από το ρήμα «πύθειν» (σαπίζει), ίσως όμως σχετίζεται με τη λέξη «πάθος».

² «Ομιλώ από τρίποδος» συνώνυμο του «από καθέδρας» δηλ. με αυθεντικό τρόπο, με τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση.

με ζώσανε τα φίδια

σία.

Έτσι το οσφραίνομαι που σημαίνει αντιλαμβάνομαι κάτι δια της οσφρήσεως, μυρίζομαι κατάντησε να σημαίνει μεταφορικά διαισθάνομαι, μαντεύω.

Πβ. την σπάνια λεξη [οσφράδιον](#) που σημαίνει μπουκέτο λουλουδιών .

«Ρόδον τό άμάραντον, χαΐρε, ή μόνη βλαστήσασα- τό μήλον τό εϋόσμον, χαΐρε ή τέξασα· τό όσφράδιον, τοϋ πάντων Βασιλέως· Χαΐρε άπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα».

Φράσεις

Από αυτή την μέθοδο μαντείας πρόεκυψε η φράση:

Που θες να το ξέρω; Τα νύχια μου (ή τα δάκτυλά μου) ε-
πρεπε να μυρίσω.

Πιθανολογώ

Λέγω , μιλώ για κάτι πιθανό. Κάτι που είναι δυνατόν να συμβεί αλλά όχι βέβαιο ότι θα συμβεί. Το αντίθετο είναι το απίθανο αυτό που δεν έχει καμία πιθανότητα. Το πλεονέκτημα του πιθανολογείν είναι ότι η πιθανότητα είναι μετρήσιμη σε ορισμένες περιπτώσεις . Πχ. 50% στον κορώνα-γράμματα. Ένα προς έξη να φέρει εξάρες ένα ζάρι κλπ.

Προβλέπεται

Το λέμε για κάτι προδιαγεγραμμένο χωρίς εικασίες. Πχ. Για την έσχατη προδοσία προβλέπεται ποινή ισοβίου καθειρίζεως.

Πρόβλεψη

Το πρόθημα προ- έχει και χρονική σημασία : βλέπω εκ των πρότερων, πριν να συμβεί το περιστατικό.

Πρόγνωση

Γνωρίζω εκ των προτέρων. Όπως και το προβλέπω. Πβλ. Προ-πο =προγνωστικά ποδοσφαίρου.

Προοιωνίζεται

Οιωνίζομαι σημαίνει μαντεύω το μέλλον από τους οιωνούς, τα πουλιά, δηλ το πέταγμα των πουλιών. Το Προ- μπαίνει για επίταση.

Οι αίσιοι οιωνοί πετούν από δεξιά και οι απαίσιοι από αριστερά, εξ ευωνύμων.

Λατινικά

sinister αριστερός άρα μη αίσιος

omen οιωνός *nomen est omen* = το όνομα είναι οιωνός πχ. Λαφαζανης = φωνακλάς,

με ζώσανε τα φίδια

Προφητεία

Πρόγνωση μέσω προφήτου τοπικού αντιπρόσωπου του θεού. Συνήθως προμηνύει καταστροφές, σημεία και τέρατα κλπ. Η Πάλαια διαθήκη μας έχει μείζονες και ελάσσονες προφήτες.

Τρέμω

Φοβούμαι, επειδή ο φοβισμένος τρέμει. Έχει **τρόμον** όπου **τρόμος**, είναι η τρομάρα, το τρεμούλιασμα, κυρίως από φόβο, σε Ομήρ. Ιλ., Αισχύλ. **2.** σύγκρυσ, σε Πλάτ.

Λατινικά tremo

Στην ιατρική απαντάται ο τρόμος των άκρων, το τρομώδες παραλήρημα (dellirium tremens)

Πβλ. Επωνυμο: Οлга Τρεμη.

Τυχαίο

Το της τύχης. Της τύχης τα γραμμένα. Το «τυχαίο» ως ουσιαστικό είναι περιστατικό μελλοντικό και αβέβαιο που δεν μπορεί κανείς να προβλέψει.

Φράσεις

Ένεκα τυχαίου γεγονότος

Συνωνυμα

Το Μοιραίον (συνήθως ο θάνατος, με επίδραση από το μόρος = θάνατος).

Φράση: αν δεν χειρουργηθεί αμεσως θα επελθει το μοιραιον σε 48 ωρες.

Η ημερα του θανατου ;το μορσιμον ημαρ.

Υποπτεύομαι

Από το αρχαίο ελληνικό ρήμα υποπτεύω,

1. 1. υποψιάζομαι, σε Ξεν.· επίσης, υποπτεύω εἷς τινα, τον υποψιάζομαι, σε Θουκ.

2. υποψιάζομαι, εικάζω, εκτιμώ, υποθέτω, πιθανολογώ, σε Ξεν.

II. μτβ., 1. υποπτεύομαι κάποιον, τον παρατηρώ με καχυποψία, σε Σοφ., Θουκ.· υποπτεύω τινά εἷς τι, για κάτι, σε Ηρόδ. κ.λπ. — Παθ., γίνομαι καχύποπτος, υποπτεύομαι, δυσπιστώ, σε Θουκ.· απρόσ., ως ὑπωπτεύετο, όπως γενικά ήταν ὑποπτο, σε Ξεν.

2. με αιτ. προσ. και απαρ., υποπτεύομαι, υποψιάζομαι ότι, σε Ηρόδ., Θουκ. κ.λπ. 3. με αιτ. πράγμ., κοιτώ, παρατηρώ με καχυποψία κάτι, σε Θουκ.· αλλά επίσης, υποπτεύω τι, έχω κάποια υποψία, υποψιάζομαι κάτι, σε Ευρ., Ξεν. πχ.

με ζώσανε τα φίδια

Δαρείου και Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο, πρεσβύτερος μὲν Ἄρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κύρος: ἐπεὶ δὲ ἡσθένει Δαρεῖος καὶ **ὑπόπτει** τελευτήν τοῦ βίου, ἐβούλετο τῷ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι.

Παράγωγα

ὑπόπτος, -ον (ὑπόψομαι), I. 1. αυτόν που βλέπει κάποιος κάτω από τα φρύδια, δηλ. αυτός που αντιμετωπίζεται με καχυποψία ή φθόνο, Λατ. *suspectus*, σε Αισχύλ., Θουκ.· με απαρ., *ὑπόπτος αὐτοῖς μὴ πέμψαι*, τον υποψιάζονται ότι δεν έχει αποστείλει, σε Θουκ. **2.** λέγεται για πράγματα, *τάδ' ἦν ὑπόπτα*, σε Ευρ.· *ὑπόπτον καθεστήκει*, ήταν θέμα φθόνου, σε Θουκ. **3.** επίρρ., *ὑπόπτως διακεῖσθαι* ή *ἔχειν*, βρίσκομαι, τελώ υπό αμφισβήτηση, αμφιβολία, υποψία, στον ίδ., Ξεν. **II.** Ενεργ., αυτός που υποψιάζεται, που υποπτεύεται κάτι, με γεν., σε Ευρ.· *τὸ ὑπόπτον*, υποψία, ζήλια, σε Θουκ.· *τῷ ὑπόπτῳ μου*, από υποψία για το άτομό μου, στον ίδ.· επίρρ., με καχυποψία, στον ίδ.· *ὑπόπτον ἔχειν πρὸς τινα*, σε Δημ. υποψία

καχύποπτος, -ον, αυτός που υποπτεύεται το κακό, **φιλύποπτος**, καχύποπτος, σε Πλάτ. Ο καχύποπτος, ο φιλύποπτος, αυτός που υποψιάζεται κάτι, που του μπήκαν ψύλλοι στ' αυτιά, που τον έζωσαν τα φίδια έχει μια ειδική έκφραση στο πρόσωπο του

Φοβούμαι

Ρήμα από το **φόβος, ὁ (φέβομαι)**. **I.** φυγή, Λατ. *fuga*, η μόνη σημασία στον Όμηρ.· *φόβονδε*, = *φύγαδε*, *μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευσε*, συμβούλευσε να μην τραπεί σε φυγή, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ.· *Φόβος*, προσωπ. ως γιος του Ἄρη, σε Ομήρ. Ιλ., Ησίοδ.

II. 1. φόβος γεμάτος πανικός, όπως προξενεί η άτακτη φυγή, *στρατῶ φόβος ἐμβάλλειν*, σε Ηρόδ.· *ἐπειτα γενικά*, φόβος, τρόμος, κυρίως η εξωτερική εκδήλωση του φόβου, και έτσι διακρίνεται από το *δέος* (η αίσθηση του φόβου), σε Αισχύλ. κ.λπ.· το αντικείμενο του φόβου βρίσκεται σε γεν., φόβος για κάποιον άλλο, στον ίδ. κ.λπ.· *αλλά, φόβος περί ή ὑπέρ τινος*, φόβος για ή όσον αφορά..., σε Θουκ.· με ρήμ., *ποιεῖν ή παρέχειν τινί*, σε Ξεν.· *φόβον ἐμβάλλειν, ἐντιθέναι τινί*, προξενώ, δημιουργώ φόβο σε κάποιον, Λατ. *metum incutere alicui*, σε Ξεν. κ.λπ.· λέγεται για τον άνθρωπο που νιώθει φόβο, *φόβον λαμβάνειν*, σε Ευρ.· *φόβος ἔχει με*, σε Αισχύλ.· *φόβος ἐμπίπτει μοι*, σε Ξεν.· *διὰ φόβου ἔρχομαι*, σε Ευρ.· επίσης σε πληθ., Αισχύλ. κ.λπ. **2.** αντικείμενο τρόμου, τρομερό πράγμα, *φόβος ἀκοῦσαι*, τρομερό να το ακούσεις, σε Ηρόδ.· σε πληθ., *ἦν φόβους λέγη*, σε Σοφ.

με ζώσανε τα φίδια

Στα νέα ελληνικά έχει αποκτήσει την έννοια του υποψιάζομαι, έχω την εντύπωση για κάτι κακό. Πχ. φοβουμαι ότι θα αποτελέσματα των εξετασεων δεν θα είναι ικανοποιητικά.

Στα Αγγλικά το «I'm afraid» (κρλ. Φοβούμαι) έχει τη σημασία "λυπουμαι να πω, υποψιάζομαι» χωρίς αυτό να υπονοεί φόβο. Σε χρήση από το 1590.

Εγκυκλοπαιδικά

Ο φόβος, παρόλο που θεωρείται ένα δυσάρεστο και έντονο συναίσθημα, λειτουργεί ως μηχανισμός επιβίωσης και προστασίας. Χωρίς τον φόβο, ο άνθρωπος δε θα ήταν σε θέση να αντιληφθεί τους κινδύνους που τον απειλούν και θα ήταν ανίσχυρος να προστατεύσει τον εαυτό του και τη ζωή των άλλων. Όμως, ενώ ο **φόβος** είναι χρήσιμος, **η φοβία** – ο παράλογος φόβος- είναι μια δυσάρεστη κατάσταση, που παγιδεύει το άτομο.

Παράγωγα

Επίφοβος αυτός που προκαλεί ή μπορεί να προκαλέσει φόβο.

Άφοβος ατρόμητος. Λεοντόκαρδος, κραταιός, ισχυρός κλπ.

φοβία

έντονη ανησυχία, άγχος και εμμονή ενός ατόμου η οποία υφίσταται παρότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει αληθινός κίνδυνος.

το επιθημα -φοβία και -phobia δημιουργεί πάμπολλες παράγωγες λέξεις που σημαίνουν «ο αδικαιολόγητος φόβος για ~» πχ. κλειστοφοβία, αγοραφοβία, ξενοφοβία και phobia, xenophobia ,claustrophobia , homophobia - 10, φοβικός.

Ομοφοβία

Νεολογισμός που σημαίνει την αποστροφή ή τις διακρίσεις με αφετηρία τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή γενικότερα σε βάρος των Λεσβιακών, Ομοφυλόφιλων, Αμφισεξουαλικών και Τρανσεξουαλικών ατόμων Πρωτοχρησιμοποιήθηκε το 1969 από τον Αμερικανό ψυχολόγο George Weinberg στο βιβλίο του *Society and the Healthy Homosexual*

Έμφοβος γεμάτος φόβο.

φοβερός, συνώνυμο του τρομερός αλλά πολλές φορές συμπροφέρεται στην φράση «**έγιναν τρομερά και φοβερά πράγματα**»

αθεόφοβος ο ασυστολος παραπτωματιας, αυτος που δεν φοβαται την θεια τιμωρια. Ας μην ξεχναμε ότι ο ακρογωνιαίος λίθος και η γεννεσσιουργος αιτια της θρησκειας είναι ο φοβος. Ολες οι σχεσεις που χρειαζονται προσοχη λεμε ότι πρπει να γινουν **μετα φοβου θεου**.

Συγγενικά

πτῶξ,

ὄ, γεν. πτωκός, (πτῶσσω) ὅπως το πτάξ, φοβισμένο ζώο, δηλ. λαγός, σε Ομήρ. Ιλ., Θεόκρ.· επίσης, πτῶκα λαγῶν (με δύο ουσ. να συνάπτονται, ὅπως στα ἴρηξ κίρκος, σῦς κάπρος), σε Ομήρ. Ιλ.

Από το πτώσω (πτῶσσω, παράλληλος τύπος του πτήσσω, μόνο σε ενεστ.· Ι.

1. συστέλλομαι ή ζαρώνω από τον φόβο,) και ο πτωχός.

δείδω

με ζώσανε τα φίδια

1. ακολουθ. από πρόθ., δ. *περί τινι*, είμαι αναστατωμένος, ανήσυχος για, σχετικά με..., σε Ομήρ. Ιλ., Απτ.· *ἀμφί τινι, περί τινος, ὑπέρ τινος*, στους ίδ.· συνοδευόμενο από δευτερεύουσα πρόταση με το *μή...*, Λατ. *vereor ne...*, φοβάμαι μήπως..., ακολουθ. από υποτ.· *σπανίως με οριστ., δείδω μή νημερτέα εἶπεν*, σε Ομήρ. Οδ.· δ. *μή οὐ...*, Λατ. *vereor ut...*, φοβάμαι μήπως δεν..., ακολουθ. από υποτ., σε Ηρόδ. κ.λπ. 2. με *απαρ.*, φοβάμαι να κάνω κάτι, σε Ομήρ. Ιλ., Θουκ. 3. με *αιτ.*, φοβάμαι, τρέμω, σε Όμηρ. κ.λπ. 4. *τὸ δεδιός*, το αντικείμενο φόβου κάποιου, ο φόβος του, =**δέος**, σε Θουκ. Παράγωγα: **δεινός** ικανός, ισχυρός πχ. **δεινός** κολυμβητής. **Δέος** πβλ. Φράση: **αντίπαλον δέος**.

πτόα

ή **πτοία**, ή, παράλογος φόβος, τρόμος, σε Πολύβιο. Από εδώ το ρήμα **πτοούμαι** και το επίθετο **απτόητος**

Ψυλλιάζομαι

Υποπτεύομαι. Λέξη της αργκό.

Συνώνυμα

Σακουλεύομαι

Την ψυλλιάζομαι, διαισθάνομαι πως κάτι κακό σχεδιάζεται, καταλαβαίνω πως μου την έχουν στημένη.

Την ανθίστηκα

Επίδραση από το **μυρίστηκα**

Σε αντίθεση με το «πήρα πρέφα» που δεν έχει την έννοια της αμφιβολίας, σημαίνει κατάλαβα, αντελήφθην.

Ψυλλιάστηκα

Προέλευση

Από την Νεοελληνική φράση «μου μπήκαν ψύλλοι στ' αυτία»

[ΤΡΑΓΟΥΔΙ](#)

Φράση:

καλά τον είχα ψυλλιαστεί εγώ τι μπαμπέσης άνθρωπος είναι

ΦΡΑΣΕΙΣ

Άλα και κύαμον

Άλα και κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδόντων δέ. Ἐπεὶ οἱ μάντιες εἰώθασιν τιθέναι τὸν ἄλα καὶ κύαμον. Ὅθεν καὶ τοὺς ἀπορρήτων κοινωνοῦντας τοὺς περὶ ἄλα καὶ κύαμον ἔλεγον
Πβλ. **Ο,τι ειπαμε νερο κι αλατι**. Να ξεχαστεί είτε γιατί ήταν ατυχής παρεξήγηση είτε γιατί είναι απορρητό.

με ζώσανε τα φίδια

Ήξεις αφίξεις

Γνωστός διφορούμενος χρησμός με το πλήρες κείμενο :«ηξεις αφίξεις ου πολέμω θνηξεις» που μπορεί να διαβαστεί :

«ηξεις αφίξεις ου, πολέμω θνηξεις» ή

«ηξεις αφίξεις, ου πολέμω θνηξεις».

Ο χρησμός δίνονταν από την **Πυθία**, ιέρεια του Λοξία Απόλλωνα.

Σήμερα λέγεται για διφορούμενες απαντήσεις.

Η Πύθια κάθονταν σε τρίποδα που στη βάση του έκαιγαν κάρβουνα με ψυχοτρόπους ουσίες. Οι ενδιαφερόμενοι περίμεναν αγωνιωδώς να «φτιάχθει» η Πύθια [μυρίζοντας](#) τους καπνούς και να χρησιμοδοτήσει. Μήπως από εκεί βγήκε η φράση «**κάθεται στ' αναμμένα κάρβουνα**» ;

«Πυθία » ονομάζονταν ένα, όχι και τόσο παιδικό, παιχνίδι Γνωστό και ως "τι να κάνει ο κύριος στην κυρία". Τι να της κάνει λοιπόν; Να της δώσει κάνα φιλάκι, να ρίξει κάνα χουφτωματάκι, αυτά. Το παίζαμε όταν είμαστε έφηβοι σε πάρτι. Αρχίζει το παιχνίδι, μετά πάντα από τα μπλούζ, αφού έχουν ανάψει λίγο τα αίματα κι αφού είχαν γίνει οι πρώτες προσεγγίσεις. Τρομερή λύση σε ντροπαλές καταστάσεις όπου η "κυρία" δεν ήθελε να **χαμουρευτεί** πάνω στο μπλούζ με τον "κύριο" και το βολικόν αυτό παιχνίδι την έβγαζε από τη δύσκολή θέση.

Κάνει την Κασσάνδρα

Στην ελληνική μυθολογία η Κασσάνδρα, αναφερόμενη και ως Κασάνδρα ή Αλεξάνδρα, ήταν κόρη του βασιλιά της Τροίας Πριάμου και της Εκάβης.

Ο θεός Απόλλων έδωσε στην Κασσάνδρα το χάρισμα της μαντικής και ζήτησε τον έρωτά της ως αντάλλαγμα. Η Κασσάνδρα όμως αρνήθηκε. Τότε ο θεός την εκδικήθηκε δίνοντάς της την κατάρα του να μη δίνει κανένας πίστη στις προφητείες της.

Σήμερα εννοούμε κάθε ένα ή μια που κάνει δυσοίωνες προφητείες, ξεφεύγοντας αρκετά από τον μύθο.

Πχ. Θα διαψεύσουν οι **Κασσάνδρες** που θέλουν το κόμμα μας να χάνει τις εκλογές.

Θεωρητικά κάνεις δεν πρέπει να πιστεύει τις Κασσάνδρες.

Ο **Κάσσανδρος** ήταν ένας από τους επιγόνους του Μ. Αλεξάνδρου, που συμάχησε πρώτα με ντόπιους συμμάχους και κατόπιν με τον βασιλιά της Αιγύπτου, Πτολεμαίο το Σωτήρα και τον Αντίγονο το Μονόφθαλμο, και κήρυξε τον πόλεμο εναντίον των ανταγωνιστών του. Ο Κάσσανδρος δίνοντας εντολές στον Γλαυκία, αξιωματικό των Εταίρων, δηλητηρίασε τον Αλέξαν-

με ζώσανε τα φίδια

δρο Δ' και τη μητέρα του, Ρωξάνη, οι οποίοι βρίσκονταν υπό την εποπτεία του. Επίσης έπεισε τον Πολυτέρχωνα πως συμφέρον του ήταν να δηλητηριάσει το νόθο γιο του Αλεξάνδρου, Ηρακλή, και τη μητέρα του, μια ερωμένη του Αλεξάνδρου από την Περσία, τη Βαρσίνη, το 309 π.Χ. Αγνή ψυχή ο Κάσσανδρος.

Μάντις κακῶν

Από την Ιλιάδα ραψ.1 στ. 101

*Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος: μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην:
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε:
μάντι κακῶν οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγνον εἶπας:*

Ο Ατρείδης Αγαμέμνων φαρμακωμένος. Και η χολή τα μαύρα σωθικά του πλημμύριζ' όλα, και άστραφταν τα μάτια του ωσάν φλόγες. Με βλέμμα κακοσήμαντο στον Κάλχαντα είπε πρώτα: «Μάντι κακῶν, όχι, ποτέ πρόσχαρό τι δεν μού'πες, **και ο νους σου πάντοτε αγαπά κακά να προμαντεύη. Λόγον δεν είπες συ ποτέ καλόν οὐτ' έχεις πράξει.**

Πβλ. Κασσάνδρα. Ο Κάλχας θα ήταν πιο κατάλληλος να αναφέρεται αντί της Κασσάνδρας.

Μάγος είσαι;

Μάγος[ᾶ], -ου, ὁ, 1. Μάγος, αυτός που ανήκει στη Μηδική φυλή των Μάγων, σε Ηρόδ. **2.** κάποιος από τους σοφούς της Περσίας που ερμήνευαν τα όνειρα, στον ίδ. **3.** κάθε γητευτής ή μάγος, και με αρνητική έννοια, απατεώνας, αγύρτης, σε Σοφ., Ευρ. κ.λπ.· το θηλ., σε Ανθ. (περσική λέξη).

Η σημασία αυτής της φράσης της αργκό είναι : πως μπόρεσες να το μαντέψεις αυτό!

Πβλ. Οι μάγοι με τα δώρα, ο μάγος του Οζ,

με ζώσανε τα φίδια

Με ζώσανε τα φίδια

Εναλλακτικά Σχεδιασματα εξωφύλλου

Κατάλαβα τον κίνδυνο που τον πλησίαζε και άρχισα να ανησυχώ.

Το φίδι είναι αυτό που βάζει σε πονηρές σκέψεις από την εποχή του Αδάμ. Προμηνύει πάντα το κακό γιατί είναι η μορφή με την οποία παρουσιάζεται ο διάβολος. Ο διάβολος διαβάει και επομένως δημιουργεί υποψίες και ανησυχίες. Τα φίδια βεβαία υπ αυτή την έννοια δεν είναι και καλοί μάντεις αφού εξαπατούν. Πβλ. Το της Εύας: «*ο όφης με ηπατησεν*»

Δεν είναι τυχαίο που **φίδι κολοβό** ονομάζεται κάθε πονηρός ή κακός άνθρωπος.

Βρείτε το διάβολο σας

http://www.stougiannidis.gr/AENAON/AS10/as10_38.pdf

Το Λαοκόωντα τον έζωσαν τας φίδια για άλλους λόγους.

Ο Λαοκόων ήταν πρόσωπο της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας, ένας από τους Τρώες ιερείς του Θυμβραίου Απόλλωνα. Ο Λαοκόων ήταν γιος του Κάπυος ή του Αντήνορα ή του Πριάμου ή του Ακοίτη, αδελφός του Αγχίση και σύζυγος της Αντιόπης.

Ο μικρός του ρόλος στο τέλος του Τρωικού Πολέμου ήταν ότι προειδοποίησε τους Τρώες (μάταια) να μη δεχθούν τον Δούρειο Ίππο (= ξύλινο άλογο) ως δώρο από τους Έλληνες: «Μια θανάσιμη απάτη είναι τούτη», είπε, «σκαρωμένη απ' τους Αχαιούς αρχηγούς!»

Ετυμολογία

φίδι < μεσαιωνική ελληνική φίδιν < μεταγενέστερη ελληνική όφιδιον < όφιδιον < υποκοριστικό του όφης + (κατάληξη υποκοριστικού) -ίδιον

Μετά Χριστόν προφήτης

Στη Βίβλο, η εβραϊκή λέξη ναβί' (nābī') είναι η κύρια λέξη που αποδίδεται «προφήτης» και δηλώνει εκείνον που διακηρύττει ή αναγγέλλει, τον διαγγελέα. Προέρχεται από το ρήμα ναβού (nābū) που σημαίνει «αναγγέλω, διαλαλώ διακηρύττοντας ή αναγγέλοντας». Οι προφήτες έζησαν στους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης και θεωρείται ότι μετέφεραν το θέλημα του

με ζώσανε τα φίδια

Θεού στους ανθρώπους και προετοιμάζαν τον λαό για τον ερχομό του Μεσσία. Μεγάλοι Προφήτες θεωρούνται ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας, ο Ιεζεκιήλ, ο Δανιήλ και ο Ηλίας. Υπήρχαν ακόμα και δώδεκα μικροί προφήτες, βιβλία των οποίων συμπεριλαμβάνονται στην Παλαιά Διαθήκη : Ωσηέ, Αμώς, Μιχαίας, Ηωήλ, Οβδιού, Ιωνάς, Ναούμ, Αββακούμ, Σοφωνίας, Αγγαίος, Ζαχαρίας και Μαλαχίας. Οι περισσότεροι από αυτούς ήταν προσωπικότητες και είχαν ενεργή συμμετοχή σε ζητήματα της πολιτείας. Η λέξη προφήτης του πρωτότυπου ελληνικού κειμένου σημαίνει κατά κυριολεξία «αυτός που μιλάει ενώπιον ή μπροστά σε κατι [πρό και φημί]».

el.wikipedia.org

Σχολιο

Το πρόθημα «προ-» δεν έχει την έννοια εμπρός, ενώπιον αλλά έχει χρονική σημασία: πριν, εκ των προτέρων, πριν να συμβεί. Πβλ. Προβλέπω, προμαντεύω, προοιωνίζομαι, προαναγγέλω κλπ.

Η παράδοση ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει προφήτης μετά από τον Χριστό. Μολοντούτο ο Νοστράδαμος χαιρεί απεριόριστης εκτίμησης στους κυκλούς αυτών που πιστεύουν στις προφητείες.

Ο Μισέλ ντε Νοστρεντάμ ή εξελληνισμένα Νοστράδαμος (γαλλικά: Michel de Nostredame, λατινικά: Nostradamus, 14 Δεκεμβρίου 1503 - 2 Ιουλίου 1566) ήταν Γάλλος φαρμακοποιός και αστρολόγος, γνωστός για το βιβλίο του Les Propheties (Οι Προφητείες), η πρώτη έκδοση του οποίου εμφανίστηκε το 1555. Μεγάλη μερίδα αναγνωστών έκτοτε τού αποδίδει την πρόβλεψη πολλών μεγάλων ιστορικών γεγονότων.

Για να μην αναφέρουμε το φιάσκο του 2012 με την συντέλεια του κόσμου. Ο χριστός ως ο τελευταίος προφήτης δεν είχε και μεγάλες επιτυχίες στις προβλέψεις του. Για πολλά έλεγε «ο καιρός εγγυς», «ηγκικεν η ώρα», και αλλά που κανένα δεν επαληθεύτηκε.

Ηθικό Δίδαγμα

Αποτελεσματικοί προφήτες δεν υπάρχουν ούτε υπήρξαν ούτε προ Χριστού ούτε μετά Χριστό.

Το μέλλον αβέβαιον και οι καιροί ου μενετοί

Μυρίζω τα δάκτυλα μου (ή τα νύχια μου)

Οι ιέρειες, πριν να προβλέψουν τους νικητές των αγώνων, βουτούσαν τα δάκτυλά τους σε ένα υγρό που φτιαχνόταν από δαφνέλαιο. Στη συνέχεια έφερναν τις άκρες των δαχτύλων τους κοντά στη μύτη τους για να εισπνεύσουν το υγρό. Τότε έπεφταν σε ένα είδος ύπνωσης, (που μοιάζει με μέθη) και έτσι μπορούσαν να δουν το μέλλον και να κάνουν τις προβλέψεις τους. Η κίνηση τους αυτή έδινε στους επισκέπτες την εντύπωση ότι μύριζαν τα νύχια τους και στη συνέχεια προέβλεπαν το μέλλον....

πηγή: [ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ](#)

Να το πάρει το ποτάμι;

Ό,τι παίρνει το ποτάμι πάει χαμένο. Έτσι η ερώτηση τίθεται σε κάποιον που δεν μπορεί να βρει την απάντηση σε ένα αίνιγμα ή γρίφο. Σημαίνει λοιπόν «θέλεις το αίνιγμα να πάψει να είναι αίνιγμα, θέλεις να σου πω την απάντηση (τη λύση);»

με ζώσανε τα φίδια

Στις τελευταίες εκλογές το ΠΟΤΑΜΙ το πήρε ο διάολος, αναμένουμε την αυτοκριτική.

Ρίχνω τα χαρτιά

Προσφεύγω στη χαρτομαντεία προκειμένου να βεβαιωθώ για κάποιες υποψίες μου. Βεβαιότητα δια της χαρτομαντείας και κάθε μαντείας δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Οι υποψίες θα παραμείνουν υποψίες, οι ψύλλοι θα εγκατασταθούν στα αυτιά σας σαν τους καταληψίες, και τα φίδια θα εξακολουθήσουν να σας ζώνουν. Μόνο τα γεγονότα επιβεβαιώνουν τις υποψίες.

Το είδα το όνειρο

Αναφωνείται από κάποιον που κάτι του συμβαίνει. Το συσχετίζει με ένα όνειρο που είδε. Όλα αυτά εκ των υστέρων.

Το είδε στα άστρα

Οι τρεις άστροι λατρεύοντες, υπο αστέρος εδιδάσκοντο. Επι αιώνες μασκαράδες καλούμενοι αστρολόγοι, χωρίς καμία επιστημονική εξήγηση, ερμηνεύουν και προβλέπουν το μέλλον από τα άστρα. Δεν ακούστηκε ποτέ κάποιος από αυτούς να έχει προβλέψει την νικήτρια στήλη του ΠΡΟ-ΠΟ ή τους αριθμούς του ΤΖΟΚΕΡ για λογαριασμό του και να σταματήσει τις τσαρλατανιές.

NAZIM XIKMET

Να το λοιπόν γιατί δεν καταδέχομαι
να υψώσω το κεφάλι στ' αστροφώτιστα διαστήματα.
Θα πείτε, τ' άστρα είναι μακριά
κι η γη μας τόση δα μικρή.

**Ε, το λοιπόν, ό,τι και να είναι τ' άστρα,
εγώ τη γλώσσα μου τους βγάζω.**

Για μένα, το λοιπόν, το πιο εκπληκτικό,
πιο επιβλητικό, πιο μυστηριακό και πιο μεγάλο,
είναι ένας άνθρωπος που τονμποδίζουν να βαδίζει,
είναι ένας άνθρωπος που τον αλυσοδένουνε.

Το είδε στον καφέ

Όσοι πάσχουν από αυχενικό σύνδρομο και δεν μπορούν να δουν τα άστρα κοιτάνε τον καφέ. Μόνον τουρκικό καφέ βεβαία γιατί αυτός έχει κατακάθι. Τον καφέ τον λένε εξειδικευμένες γυναίκες που λέγονται **καφετζούδες** αλλά τον παρασκευάζουν άνδρες που λέγονται **καφετζήδες**.

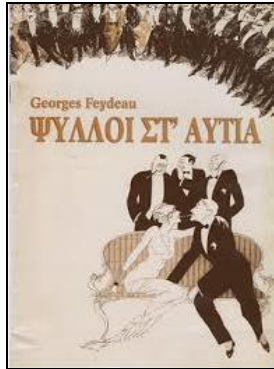
Οι καιροί ου μενετοί.

Το μέλλον αβέβαιον και οι καιροί ου μενετοί
Θουκυδίδης, 460-394 π.Χ., Αθηναίος ιστορικός

απόδοση: οι καιροί [οι ευκαιρίες] δεν περιμένουν

με ζώσανε τα φίδια

Ψύλλοι στ' αφτιά

Η χαρακτηριστική ενόχληση του ανθρώπου που υποψιάζεται κάτι, μοιάζει με αυτή ανθρώπου που στα αφτιά του έχουν μπει ψύλλοι.

Η φράση στερείται λογικής: οι ψύλλοι προτιμούν τα τριχωτά σημεία. Θα αρκούσε και ένας ψύλλος να μπει στο αυτί μας αλλά έλα που δεν μπαίνει.

Η δική μου άποψη είναι ότι αρχικά η φράση ήταν **ψύλλοι στ' αυτά μου**. όπου «αυτά» ή «απαυτά» είναι ευφημισμός για τους όρχεις.

Η παρουσία ψύλλων εκεί δεν είναι εμφανής, αλλά επιφέρει φαγούρα που κινεί βάσιμες υποψίες για κάποιο αφροδίσιο νόσημα. Επί πλέον ουδείς, πλην ορισμένων δημοσίων υπάλληλων, μπορεί να ξύνει δημοσίως τ'απαυτα του και αυτό κάνει εντονότερη τη φαγούρα. Τα αίτια μιας τέτοιας φαγούρας επίσης απαιτούν επιθεώρηση απόκρυφων μελών εν κρύπτω και παραβύστω πράγμα που καθυστερεί την διαπίστωση και επιτείνει την ανησυχία.

Πιθανότατα δεν είναι μόνο ψύλλοι αλλά και οι φθείρες του εφηβαίου κοινώς μουνόψειρες που προκαλούν αντίστοιχο πρόβλημα.

Αν όμως αναφερθεί η λέξη μουνόψειρα όλοι οι λοιποί ευφημισμοί πάνε κατά διάολου.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η πλάτη του αρνιού

Με την πλάτη του αρνιού μαντεύονταν οι Κλέφτες του 1821. Οι μεταγενέστεροι κλέφτες κλέβουν ασύστολα χωρίς να έχουν ανάγκη προγνωστικών, η δουλεία πάει καλά.

Οι γύφτισσες ως μάντισσες

Οι τσιγγάνες πουλούσαν μπρούντζινους μύλους του καφέ και έλεγαν και τη μοίρα. Η πιο απλή μορφή ήταν η χειρομαντεία. Έρχαν όμως και τα χαρτιά και διάβαζαν και τον καφέ.

Φράσεις

- Ασήμωσε λεβέντη μου, να σε πω το μοίρα σου, να σε πω το ρι-

με ζώσανε τα φίδια

ζικό σου

- Μεγάλη πόρτα θα διαβείς. (Εκπλήρωση του ονείρου διορισμού σε Υπουργείο)
- Πολλά λεφτά θα πάρεις σε τρία τέρμινα (μέρες, μήνες, χρόνια)
- Μια γυναίκα σου πέφτει ή ξανθιά ή μελαχροινή

ΟΙ ΓΥΦΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΔΕΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ.

Οι μάγοι και οι αστρολόγοι στο Βυζάντιο

Το πρόχειρον των νόμων ή Εξάβιβλος περιέχει ειδικό τίτλο «Περί φαρμακικών, γοήτων και μάντεων» Βιβλίο 6^ο Τίτλος 10^ο:

Το δια θουσιών μαντεύεσθαι κεκώλνται. Ο δε τοιούτος ζίφει τιμωρείσθω.

Οι μάντιες της αρχαιότητας

Αρίστανδρος από την Τελμησό της Λυκίας,
Κάλχας
Κασσάνδρα
Λαοκων
Πυθια
Τειρεσιας
Τροφώνιος
Χρύσης

Οι μοίρες των αρχαίων

Οι αρχαίοι (και όχι μόνον) σεβόντουσαν το μέλλον, γιατί δεν ήξεραν τι τους επιφυλάσσει.

Το μέλλον το ρυθμίζουν οι θεοί. Οι άνθρωποι τους φοβούνται γι' αυτό ακριβώς. Ο άνθρωποι γίνονται **δεισιδαίμονες**. Οι αρχαία ελληνική μυθολογία είχε δημιουργήσει τις τρεις Μοίρες: την **Κλωθώ**, την **Άτροπο** και την **Λάχεσι**.

Γύρω από την **Ανάγκη** υπήρχαν τρεις χρυσοί θρόνοι, που αν τους ένωνε νοερά σχημάτιζαν ένα ισόπλευρο τρίγωνο. Εκεί κάθονταν οι τρεις κόρες της **Ανάγκης**, οι ονομαζόμενες **Μοίρες**. Αυτές ήταν η **Λάχεσις**, η **Κλωθώ** και η **Άτροπος**. Ήταν ντυμένες όλες με λευκούς ποδήρεις χιτώνες και στα ωραιόπλεκα μαλλιά τους είχαν στέμματα.

Οι Μοίρες, καθώς επεξεργάζονταν το αδράχτι της μητέρας τους, τραγουδούσαν στο σκοπό των Σειρήνων: η Λάχεσις για το παρελθόν, η Κλωθώ για το παρόν και η Άτροπος για τα μελλούμενα. Εκτός, όμως, από το γνώριμο πλέον τραγούδι, είχαν και αυτές το δικό τους χορό.

Η Κλωθώ με το δεξί χέρι στο αδράχτι, προκαλούσε την εξωτερική του περιστροφή, η Άτροπος με το αριστερό φρόντιζε για τις εσωτερικές, ενώ η Λάχεσις, τότε με το ένα και τότε με το άλλο χέρι, βοηθούσε τις αδερφές της.

2364.12

με ζώσανε τα φίδια

Τα μέντιουμ και ο πνευματισμός

Αθανασία του Αιγάλεω

Αγία Αθανασία του Αιγάλεω: αγύρτισσα αγία, δαιμόνια επιχειρηματίας. Πλούτισε ισχυριζόμενη ότι η Παναγία έγγραφε πάνω στο στήθος της θεία μηνύματα. Στην πραγματικότητα απλώς έπασχε από κληρονομική δερμογραφία.

Πηγή: www.lifo.gr

Ελένη Κικίδου

Τα σκήπτρα κατείχε η **Ελένη Κικίδου**.

Η μεγάλη της επιτυχία εν έτει 1953 να βοηθήσει τις διωκτικές αρχές στη σύλληψη του ψυχανώμαλου μανιστηριτζή Μιχάλη Στεφανόπουλου, γνωστού ως Δράκου της Βουλιαγμένης. Την είχε στενοχωρήσει απίστευτα, λέγεται, η καταδίκη σε θάνατο και η εκτέλεση του Στεφανόπουλου, γι' αυτό και από το 1960 δεν πρόσφερε ποτέ ξανά τη διαισθητική της ικανότητα σε θέματα της αστυνομίας.

Τανάγρας

Ο **Άγγελος Τανάγρας** (πραγματικό όνομα: Άγγελος Ευαγγελίδης, [Αθήνα, 7 Μαρτίου 1877](#) - [5 Φεβρουαρίου 1971](#)) ήταν [Έλληνας](#) ψυχοφυσιολόγος, ο ιδρυτής (1923) της πρώτης εταιρείας ψυχικών ερευνών στην Ελλάδα. Θεωρείται από πολλούς "πατέρας της ελληνικής παραψυχολογίας"¹

Τα ταξίδια στον Άδη

Επειδή κανείς δεν ξέρει τι γίνεται εκεί κάτω πολλοί λογοτέχνες και μυθοπλάστες θέλησαν να παρουσιάσουν εικόνες του Άδη βάζοντας τους ήρωες τους να κάνουν ένα φανταστικό ταξίδι εκεί κάτω.

- Ορφέας και Ευρυδίκη
- Δήμητρα και Περσεφόνη
- Ηρακλής και κέρβερος
- Δάντης και Βιργίλιος

Το πουλάκι των Δημωδών

Δεν κελαηδά σαν πουλί μηδέ σαν χελιδόνι
Μόνο μιλούσε κι έλεγε μ' ανθρωπινή λαλίτσα
Δίνοντας οδηγίες:

Αν δεν στοιχειώσετε ανθρωπο γιοφουρι δε στεριώνει

Αναγγέλλοντας άγνωστα προσωπικά συμβάντα.

Εσείς τρώτε και πίνετε και πίσω σας κουρσεύουν

ή μεγάλες εθνικές συμφορές
Μα αλίμονο μοιραίων πουλίν
από την πόλη έρτε
μες σο φτερούλιν' αθ εν' χαρτίν περιγραμμένον
κι ουδέ σην άμπελον κονεύ μηδέ σο περιβόλιν
επήεν και εκόνεψεν σου κυπαρίσσ' τη ρίζαν.

με ζώσανε τα φίδια

Ν' αιολλή εμάς, να βάλι εμάς, η Ρωμανία πάρθεν.»

Η φρασεολογία της Γραφής για τις προφητείες

Κατά τας γραφάς,
ινα πληρωθει το ρηθέν,
εμνησθην του προφήτου βοώντος
ηκούσατε ότι ερρέθη
ως προείπεν

26 *αλλά τι εξήλθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου* **27** *ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου* [Ματ. 3:1](#), [Μκ 1:2](#)

Απευθυνομενος όμως στο ευρυ κοινο ο παροιμιολόγος της Παλαιας Διαθηκης αναφέρει: «μη καυχώ τα εις αύριον ου γαρ γινώσκεις **τι τέξεται η επιούσα»**

Παροιμίες, 34:1

Εξαιρούνται οι προφήτες, αυτοί ξέρουν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μου το παν οι τσιγγάνες

Στίχοι: Νίκος Φατσέας

Μου το 'παν οι τσιγγάνες
Μου το 'παν οι τσιγγάνες καλέ μου
Μου το 'παν στα χαρτιά
Πως οι ματιές οι πλάνες
Κρύβουν πολύ ψευτιά

Αχ σουσουράδα, σουσουράδα
Ψέματα μου λες αράδα

Ψύλλοι στ' αφτιά μου

Ψύλλοι στ' αυτιά μου μπήκανε
πως κάποιος άλλος ήτανε.
Κι αν είναι αλήθεια, δυστυχώς, κυρά μου,
στην μάνα σου ολοταχώς.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΙΡΒΟΣ

Ρίξε Τσιγγάνα τα χαρτιά

Ρίξε Τσιγγάνα τα χαρτιά
και πες μου την αλήθεια
θα γιάνει τάχα ο καημός
που κρύβω μες στα στήθια

με ζώσανε τα φίδια

Εικόνα αχειροποίητη

Κίνδυνο μαύρο σύννεφο
Οι μάγισσες μου λένε
Τ' αηδόνια αυτά που κελαηδούν
Μου φαίνονται πως κλαίνε

Συ στο σχολειό δεν έμαθες
Να γράφεις ραβασάκια
Στα χείλη σου τα ρόδινα
Που τα `βρες τα φαρμάκια
Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

449

Κ. Αρμενοπούλου, Εξάβιβλος

1082

Παγκόσμια Μυθολογία.

680

Σπύρος Τρωιάνος, Έγκλημα και τιμωρία στο Βυζάντιο, Ίδρυμα Χορν

165

Φαίδων Κουκουλές, Βυζαντινών Βίος και πολιτισμός

2364

Συγγραφέας:ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ
Τίτλος: ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΑΠΟΚΡΥΦΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Εκδότης: ΑΡΧΕΤΥΠΟ
Το Ταξίδι του Ηρός στον Κόσμο των Ψυχών
Οι Άγνωστοι Άγγελοι του Ενώχ
Μέρλιν, ο Αρχετυπικός Μάγος

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

<http://www.stougiannidis.gr/AENAON/ASY/83.pdf>

<http://www.stougiannidis.gr/AENAON/AS9/moires.pdf>

http://www.stougiannidis.gr/AENAON/ASY/50_1.pdf